

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Földvári Attila ügyvéd (1118 Budapest, Ménesi út 22.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek – a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (1011 Budapest, Fő utca 44-50.) által képviselt Magyar Állam alperes ellen általános szerződési feltétel érvényességének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. augusztus 25. napján kelt 1.G.43.429/2014/3. számú – keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító – végzése ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság sérelmezett végzésével a Pp. 130. § (1) bekezdésének j) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül elutasította a keresetlevelet. A mérsékelt illetéket 150.000 forintban állapította meg. Az elsőfokú bíróság a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (Törvény) 7. § (1) bekezdése értelmében alkalmazott Pp. 130. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, hogy a keresetlevél és mellékletei megfelelnek-e a Pp. és a Törvény előírásainak, amennyiben ugyanis hiányosak, a keresetlevelet el kell utasítani, mert hiánypótlásnak ebben az eljárásban helye nincs. Utalt arra, hogy a törvényhez fűzött miniszteri indokolás szerint a peres eljárásra gyors, rövid határidőkhöz kötött eljárásban kerülhet sor, amelyben – ahol jogszabály eltérően nem rendelkezik – a Pp. szabályait kell alkalmazni. A Törvény speciális rendelkezései biztosítják, hogy a perek gyorsan lezáruljanak. A hatékony elbírálás érdekében a jogszabály ezért – mintegy perelőkészítő cselekményként – a keresetlevélhez speciális mellékletek csatolását írja elő.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperesi tényelőadás hiányos, ugyanis a keresetlevél nem tartalmaz utalást arra vonatkozóan, hogy a keresettel érintett kikötéseket a felperes és jogelődje milyen típusú – deviza vagy forint alapú – szerződések esetében alkalmazta, és mindezekre a csatolt mellékletekből sem vonható le egyértelmű következtetés. Álláspontja

szerint hiányos továbbá a keresetlevélhez csatolt kivonat is, az ugyanis nem tartalmazza az egyes szerződéses feltételek vonatkozásában azokat a tényeket és bizonyítékokat, amelyek a felperes szerint megalapozzák a keresetben foglaltakat. Mindezekre tekintettel a keresetlevél hiányos, ezért a Pp. 130. § (1) bekezdés j) pontjának megfelelő alkalmazásával a keresetlevél elutasításának volt helye.

A végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per tárgyalására történő utasítását kérve. Érvelése szerint a Törvény 8. § (1) bekezdése jelöli ki, hogy a különböző típusú – deviza vagy forint alapú – szerződések kikötéseire vonatkozóan kizárólag mely időszakban lehet keresetlevelet benyújtani, ezért a felperesnek a bírósághoz ebben az időszakban – 2014. augusztus 25-én – érkezett keresetlevele kizárólag olyan kikötésekre vonatkozhatott, amelyeket a felperes a deviza alapú szerződéseiben alkalmazott. Kiemelte: a jogalkotó sem tartotta szükségesnek a keresetlevél kötelező tartalmi elemeként szabályozni a keresettel érintett szerződés típusának megjelölését. További hivatkozása szerint a felperesnek a perben nem lehet más tényállítása, mint az, hogy a keresetlevélben, illetve a kivonatban idézett szerződéses kikötés megfelel a Törvény 4. § (1) bekezdésében felsorolt elveknek, másrészt pedig erre a tényállításra vonatkozóan nem képzelhető el más bizonyíték, mint magának a szerződéses kikötésnek a szövege, illetve tartalma. A felperes a keresetlevél IV. 3. pontjában elvégezte a I. 1-3. pontok alatt idézett és a külön dokumentumban is kivonatolt szerződéses kikötéseknek a Törvény 4. §-ában meghatározott elvekkel való összevetését. Ennek során a felperes a keresetlevélben minden egyes elv esetében akként nyilatkozott, hogy az adott elvnek a vonatkozó szerződéses kikötés megfelel, ezért – az elsőfokú bíróság megállapításával szemben – a kereset nem nélkülözi a felperesi tényállításokat, és a kivonat a felsorolt szerződéses kikötések formájában tartalmazza a bizonyítékokat is, a felperes keresete e tekintetben sem hiányos. Állítása szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a Törvényben előírt kötelező tartalmi elemek nem állnak rendelkezésre, ezért alaptalanul utasította el a keresetlevelet.

Az alperes a felperes fellebbezésére nem tett észrevételt.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

A Törvény 8. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a pénzügyi intézmény 6. § szerinti polgári peres eljárást megindító keresetlevelének, ha a per tárgyát képező ÁSZF kikötést deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés esetén alkalmazták, az e törvény hatálybalépésétől számított harminc napon belül kell a bírósághoz beérkeznie, a határidő jogvesztő.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt rámutat: a felperes maga sem hivatkozott fellebbezésében arra, hogy keresetlevelében megjelölte volna, miszerint a per tárgyát képező ÁSZF kikötéseket deviza vagy forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés esetén alkalmazta. A felperes fellebbezési hivatkozásával szemben önmagából abból a tényből, hogy a felperes keresetlevele a deviza alapú szerződéses kikötésekre vonatkozó keresetlevél benyújtására nyitva álló 30 napos időszakon belül érkezett – konkrét hivatkozás hiányában –, nem következik az, hogy a felperes keresete kizárólag olyan kikötésekre vonatkozik, amelyeket a felperes a deviza alapú szerződéseiben

alkalmazott. A felperesnek a keresetlevélben kifejezetten meg kellett volna jelölnie, hogy a keresettel érintett szerződéses kikötéseket a deviza alapú szerződéseiben alkalmazta, ennek hiányában – amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan mutatott rá – a felperes keresete hiányos, abból nem állapítható meg, hogy a per tárgyát képező ÁSZF kikötéseket deviza alapú hitel- vagy kölcsönszerződések, pénzügyi lízingszerződések esetén alkalmazták-e.

A Törvény 7. § (1) bekezdése értelmében az adott polgári peres eljárásban a Pp. rendelkezéseit a 6. alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az eltérések között a jogalkotó „a perek hatékony elbírálásának érdekében – mintegy perelőőkészítő cselekményként –, (a Törvény miniszteri indokolása a 7-15. §-hoz), a keresetlevélhez speciális mellékletek csatolását írja elő, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt.

A Törvény 8. § (5) bekezdése szerint a keresetlevélhez – a Pp. 121. § (2) és (3) bekezdésében meghatározottak mellett – csatolni kell a (3) bekezdés szerinti ÁSZF-ek egy okiratba foglalt azon kivonatát, amely kizárólag azokat a szerződéses kikötéseket tartalmazza, amelyek tekintetében a pénzügyi intézmény az érvényesség megállapítását kéri, a szerződéses kikötések esetén meg kell jelölni azt az időszakot, amely alatt a pénzügyi intézmény a szerződéses kikötést alkalmazta. A kivonatban az egyes szerződéses feltételek mellett fel kell tüntetni azon tényeket és bizonyítékokat, amelyek a pénzügyi intézmény szerint megalapozzák a kereseti kérelemben foglaltakat. A keresetlevélhez továbbá elektronikus adathordozót kell csatolni, amely tartalmazza a keresetlevélnek és mellékleteinek informatikai eszköz alkalmazásával megszerkesztett változatát.

A Törvény eltérést nem engedő szabálya szerint [8. § (5) bekezdésének második mondata] tehát a felperesnek a keresetlevél speciális mellékletét képező kivonatban az egyes szerződéses kikötések mellett fel kellett volna tüntetnie azon tényeket és bizonyítékokat, amelyek szerinte megalapozzák a kereseti kérelemben foglaltakat, azaz azt, hogy a kivonatban feltüntetett egyes általános szerződési feltételek konkrétan miként felelnek meg a Törvény 4. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A felperes által csatolt kivonat azonban e követelménynek nem felel meg.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a keresetlevél mellett az ahhoz csatolt kivonat is hiányos. A Fővárosi Ítéltábla ugyanakkor utal arra, hogy a Törvény 7. § (7) bekezdésének h) pontja alapján a perben nincs helye hiánypótlásnak, ezért a keresetlevél hiányai minden esetben – hiánypótlási felhívás kiadásának mellőzésével – a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításához vezetnek a Pp. 124. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával. Az elsőfokú bíróság érdemi döntése ezért a Pp. 130. § (1) bekezdésének i) pontja alapján megalapozott, az adott esetben a Pp. 130. § (1) bekezdésének j) pontja nem alkalmazható, ugyanis e jogszabályhely a hiánypótlás elmulasztása vagy az újbóli hiányos előterjesztés esetére tartalmaz rendelkezést.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzését a Pp. 259. §-a folytán alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – az előzőekben kifejtett indokolásbeli pontosítással – helybenhagyta.

Az alperesnek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel, a Fővárosi Ítéltáblának ezért arról nem kellett rendelkeznie.

A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest, hogy az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján az adóhatóságtól az adózás rendjéről szóló törvény adó-visszatérítésre vonatkozó szabályai szerint visszaigényelheti az általa illetékbélyegben lerótt 18.000 forint fellebbezési eljárási illetéket [Itv. 79. § (4) bekezdés], ugyanis az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2014. szeptember 17.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Gonda Nóra
bírószági ügyintéző